Dosar nr. 1-289/2023
1-23018975-12-1-07022023

Sentința
în numele Legii

26 iulie 2024 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
Instanța compusă din:
Președinte de ședinei, judecător, Liudmila Beșliu
Grefier, Olga Topalov

Cu participarea: Procurorului, din cadrul Procuraturii mun. Chișinău, oficiul reprezentare a învinuirii în instanța de judecată, Buinovski Daniela, a apărătorului care acționează în apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime a inculpatului Mantea Timofei, avocat Șaban Viorel, împuternicit în baza mandatului (MA nr. 2147942 din 28.06.2024) precum și a inculpatului Mantea Timofei;

a judecat în ședință de judecată publică în limba română, în ordinea revăzută de art. 364[1] Cod procedură penală , cauza penală de învinuire a lui:

Mantea Timofei *****, născut la *****, IDNP*****, cetățean al Republicii Moldova, originar și domiciliat*****, studii medii incomplete, nesupus militar, celibatar, neangajat în cîmpul muncii, anterior judecat,

- *prin Sentința Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani din 18.04.2023, în baza art. 186 alin (2) lit. c), d) CP al RM CP, stabilindu-i o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15.11.2023 s-a casat parțial sentința Judecătoriei Chișinău și s-a pronunțat o nouă hotărîre, potrivit căreia în temeiul art. 385 alin. (5) CP s-a redus din pedeapsa stabilită inculpatului, pentru condiții inumane de detenție cu 56 zile pentru perioada din 21.02.2023 pînă la 18.04.2023*
- *prin Sentința Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani din 25.07.2023 în baza art. 186 alin (2) lit. c), d) CP al RM CP, stabilindu-i o*

pedeapsă sub formă de închisoare de 1 an și 2 luni închisoare pentru fiecare episod, conform art. 84 alin. (1) CP definitiv spre executare închisoare pe un termen de 2 ani și 2 luni cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

- prin Sentința Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani din 28.12.2023 în baza art. 186 alin (2) lit. c), d) CP al RM CP, stabilindu-i pedeapsă sub formă de închisoare de 1 an și 6 luni închisoare, conform art. 84 alin. (4) CP art. 85 alin. (1) CP i s-a stabilit o pedeapsă definitiveă sub formă de 7 ani și 3 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- prin Sentința Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani din 16.01.2024 în baza art. 186 alin (2) lit. c), d) CP al RM CP, stabilindu-i o pedeapsă sub formă de închisoare de 6 luni închisoare pe fiecare episod, conform art. 84 alin. (1) CP ,art. 85 alin. (1) CP stabilindu-i pedeapsa definitive sub formă de 7 ani și 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- prin Sentința Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani din 17 mai 2024 în baza art. 192[1] alin. (2) lit.a) art. 186 alin. (2) lit.b), c), d), art. 186 alin. (2) lit.b), c), d) Codul penal, prin aplicarea prevederilor art.84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor stabilite, a-i stabili lui Mantea Timofei , pedeapsa definitivă în formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani și 6 (șase) luni cu executarea pedepsei conform art. 72 alin. (3) Cod penal în penitenciar de tip semiînchis și conform art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, la pedeapsa stabilită lui

Mantea Timofei prin prezenta sentință, se cumulează parțial pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 16.01.2024, stabilindu-i pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe termen de 8 (opt) ani , cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 186 alin. (2) lit.c) Cod penal, adică – *sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin pătrundere în locuință sau alt loc de depozitare.*

Perioada examinării cauzei în instanța de judecată: *07 februarie 2023 – 26 iulie 2024;*

Cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate, instanța de judecată,

a constatat:

Fapta prejudiciabilă imputată constatată în ședință de judecată (temeiul real al răspunderii penale):

Partea descriptivă:

1. La data de 05.11.2022 în intervalul orelor de la 03:00 pînă la 04:00, cet. Mantea Timofei *****, planificîndu-și intențiile sale infracționale, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, dîndu-şi seama de caracterul prejudiciabil al acţiunilor sale, prevăzînd urmările lor şi admiţînd în mod conştient survenirea acestora, a pătruns prin forțarea ușei în magazinul ***** situat pe ***** de unde a sustras pe ascuns din aparatul de casă mijloace bănești în sumă de 5386 lei, astfel cauzându-i părţii vătămate ***** reprezentat de către Mîrzac Ana un prejudiciu material în sumă totală de 5386 lei.
2. *Astfel, organul de urmărire penală a constatat că, prin acţiunile sale intenţionate Mantea Timofei *****, a săvîrşit infracţiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal, Furtul – adică, sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin pătrundere în locuință sau alt loc de depozitare.*

Argumentele participanților la proces:

3. În ședință de judecată preliminară, inculpatul Mantea Timofei, susținut de avocatul său Șaban Viorel, a înaintat o cerere scrisă personal, prin care a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, indicând că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și că nu are obiecții asupra

faptelor indicate, nu solicită administrarea altor probe și că îi sunt cunoscute consecințele admiterii cererii date.

4. Inculpatul Mantea Timofei, avocatul Șaban Viorel, cât și acuzatorul de stat Buinovski Daniela, au susținut cererea înaintată de inculpat, solicitând admiterea acesteia
5. Instanța de judecată audiind poziția participanților la proces, examinând materialele cauzei, a admis cererea inculpatului de examinare a cauzei în procedură simplificată prin încheierea protocolară din cadrul ședinței de judecată din 25 iunie 2024 și a dispus examinarea pricinii în conformitate cu prevederile art. 364[1] din Codul de procedură penală.
6. Inculpatul Mantea Timofei, fiind audiat în cadrul ședinței de judecată *sub jurământ*, prin expunerea factologică care nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, vinovăția a recunoscut-o integral, relatând că, la data de 05.11.2022 se afla în sectorul Râșcani, se primbla cu niște prieteni, după ce au servit băuturi alcoolice și se îndrepta spre casă, pe drum a văzut un magazin, denumirea nu își amintește, în care a decis să pătrundă prin forțarea lacătului, cu ajutorul unei șurubelnițe care o avea în geantă, era de dimensiuni mici, a deschis ușa si a pătruns în incinta magazinului, după ce a intrat în magazin s-a pornit alarma, astfel s-a apropiat de aparatul de casă în care a depistat o sumă bănească de 5.100 lei, a luat acei bani, și a părăsit incinta magazinului.
7. *La întrebarea procurorului Daniela Buinovski, Mantea Timofei* a menționat că, este de acord să restituie prejudiciul material.
8. *Suplimentar la declarațiile inculpatului, Mantea Timofei, date în ședință de judecată, au mai fost prezentate de partea acuzării și acceptate de instanța de judecată următoarele probe ce confirmă vinovăția lui Mantea Timofei, probe administrate în faza de urmărire penală și anume:*
9. *Declarațiile martorului Mîrzac Ana* ***** care a declarat organului de urmărire penală, că activează în calitate de jurist la compania SRL" Birovits". La data de 05.11.2022, o persoană de gen masculin ei necunoscut, a pătruns în interiorul magazinului de rechizite pentru birou care este situat pe *****, prin forțarea ușii de la intrare și a sustras din aparatul de casă mijloace bănești în sumă de 5386 lei. Respectiv prin această infracțiune persoanei juridice SRL" Birovits", i-a fost cauzat un prejudiciu material în sumă de 5386 lei. (f.d.15)
10. *Proces – verbal din 09.11.2022 privind consemnarea plîngerii despre săvîrșirea infracțiunii prin care cet. Mirzac Ana a sesizat organele de drept despre comiterea infracțiunii de furt*. (f.d. 8)
11. *Proces – verbal de cercetare la fața locului din 05.11.2022, obiectul supus cercetării constituie magazinul situat pe str. Miron Costin 10 , mun. Chișinău, unde a fost comisă infracțiunea*. A fost stabilit că ușa din sticlă la nivelul lacătului se observă o

zgârietură, deteriorare. În interior se identifică dulapul deschis iar din interior lipsesc careva mijloacă bănești (f.d. 18)

12. *Proces – verbal de ridicare din 10.11.2022, prin care de la Zaicorea Marina a fost ridicat o înregistrare video din data de 05.11.2022, din incinta magazinului *****, stocate pe un CD-R.* (f.d. 38)

13. *Plic cu CD-R cu imagini video din 05.11.2022, imagini video de la locul comiterii infracțiunii.* (f.d.39)

14. *Proces – verbal de examinare a înregistrărilor video din 10.11.2022, obiectul supus examinării îl constitue un CD-R cu imagini video de la locul comiterii infracțiunii*. La vizualizarea înregistrării video se identifică o persoană de gen masculin îmbrăcat în hanurac de culoare albă, pantaloni de jeans de culoare deschisă, cu glugă pe cap care s-a identificat ulterior ca Mantea Timofei, care sară bara metalică pe lîngă loculunde este o masă iar pe această masă este un calculator se apleacă și sustrage ceva după care în grabă sare peste masă și iese din încăpere.(f.d 40).

15. *Raport de expertiză judiciară nr. 202335A0037 din 23.01.2023*, prin care s-a stabilit că: ” în momentul comiterii infracţiunii, de care este bănuit, cet. Mantea Timofei ***** nu suferea de careva maladii psihice, prezenta: „Tulburare organică de personalitate”. Conform stării psihice cet. Mantea Timofei ***** avea capacitatea de a-şi dea seama de acţiunile sale şi le putea dirija, deci a acţionat cu discemământ, în caz dacă va fi dovedit vinovat de către instanţă de judecată, expertul judiciar psihiatru pledează ca cet. Mantea Timofei ***** să fie recunoscut Responsabil de fapta incriminată. Cet. Mantea Timofei ***** în prezent nu suferă de careva maladii psihice cronice, prezintă dg: „Tulburare organică de personalitate”. Actualmente conform stării psihice sus-numitul are capacitatea de a-şi dea seama de acţiunile sale şi le poate dirija, deci este apt de a acţiona cu discemământ. Conform stării psihice actualmente comportamentul cet. Mantea Timofei ***** nu prezintă pericol social, nu necesită aplicarea cet. Mantea Timofei ***** măsurilor de siguranţă cu caracter medical, nu este necesar internarea într-o instituţie psihiatrică la tratament prin constrângere. în caz de detenţie i se recomandă evidenţa psihiatrului din penitenciar, la necesitatea tratament dehidratant, rezorbtiv, sedativ. (f.d. 74)

16. *Proces – verbal din 12.11.2022 de verificare a declarațiilor la fața locului*, prin care cet. Mantea Timofei a indicat locul și metoda comiterii infracțiunii imputate. (f.d.94)

17. Verificând respectarea condițiilor prevăzute de art. 364[1] Cod procedură penală și audiind inculpatul în coraport cu cercetarea tuturor probelor administrate la faza urmăririi penale, instanța a constatat că inculpatul recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu, acțiunile căruia instanța de judecată le apreciază ca fiind corect încadrate în conformitate cu prevederile art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Cu privire la analiza probelor şi încadrarea juridică:

18. În conformitate cu art. 8 Cod procedură penală, precum și cu cele ale art. 21 din Constituția Republicii Moldova, orice cetățean beneficiază de prezumția de nevinovăție, deschiderea unei proceduri judiciare penale – prin începerea urmăririi penale – nefiind posibilă decât în condițiile prevăzute de lege.

19. La adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată; la pronunțarea unei decizii judecătorești de condamnare, prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte *erga omnes*, iar soluția magistraților trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare.

20. Conform prevederilor art. 325 alin. (1) Cod procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

21. Conform art. 384 Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele Legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

22. Conform art. 389 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

23. Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate şi apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului. Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, ca la emiterea sentinței aceasta să fie legală, întemeiată și motivată.

24. Explicații în acest sens se conțin și în pct.4) al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 10 din 24 februarie 2000 potrivit cărora, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate şi apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

25. Instanța de judecată constată dincolo de orice dubiu că, în privința inculpatului Mantea Timofei, a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, prin prisma art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât natura și cauza acuzației, cât și probele pe care se fundamentează acuzația, precum și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta într-o manieră detaliată prin rechizitoriul întocmit.

26. În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 CEDO, dreptul la un proces echitabil la care se atribuie și faptul că hotărârea pronunțată într-o cauză urmează a fi motivată. Sub acest aspect în cauzele Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei și Boldea contra României din 2007, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraf 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii. Trebuie avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum şi diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

27. De asemenea, CtEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (cauza Perez împotriva Franței și cauza Van de Hurk împotriva Olandei).

28. Reieșind din prevederile art. 101 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

29. În acest context se reține că, potrivit alin. (4) art. 100 Cod de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

30. În corespundere cu prevederile art. 93 alin. (1) Cod de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la

constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

31. Fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în ședință de judecată se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele.

32. Cu referire la componența de infracțiune prevăzut de art. 186 alin. (2) lit c) Cod penal, instanța de judecată reține următoarele:

33. Acțiunile inculpatului Mantea Timofei, reieșind din probele expuse de acuzatorul de stat în rechizitoriu, au fost încadrate conform prevederilor art. 186 alin. (2) lit.c) Cod penal, adică furtul, sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane prin pătrundere în locuință sau alt loc de depozitare.

34. *Latura obiectivă* a infracțiunii prevăzute de art.186 Cod penal, are următoarea structură: 1)fapta prejudiciabilă, care constă în acțiunea de luare ilegală și gratuită; 2) urmările prejudiciabile sub formă de prejudiciu patrimonial efectiv a cărui mărime nu depășește 2500 unități convenționale și care nu are un caracter considerabil; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile; 4) modul ascuns a sustragere a bunului.

35. Existenta *laturii obiective*, la cazul supus judecății se confirmă prin declarațiile lui Mantea Timofei, a martorului Mîrzac Ana, prin care s-a concluzionat că Mantea Timofei planificîndu-și intențiile sale infracționale, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, dîndu-şi seama de caracterul prejudiciabil al acţiunilor sale, prevăzînd urmările lor şi admiţînd în mod conştient survenirea acestora, a pătruns prin forțarea ușei în magazinul ***** situat pe ***** de unde a sustras pe ascuns din aparatul de casă mijloace bănești în sumă de 5386 lei, astfel cauzându-i părţii vătămate ***** reprezentat de către Mîrzac Ana un prejudiciu material în sumă totală de 5386 lei.

36. *Obiectul material* al infracțiunii examinate îl constituie bunurile care au o existență materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială și cost determinat, fiind bunuri mobile străine pentru făptuitor. Obiectul material al infracțiunii incriminate, le constituie obiectele sustrase.

37. *Latura subiectivă* a infracțiunii se caracterizează, în primul rând, prin vinovăție sub formă de intenție directă. La calificare este obligatoriu scopul special – scopul de cupiditate. Astfel, latura subiectivă se confirmă însăși prin declarațiile inculpatului Mantea Timofei date în fața instanței de judecată, prin care a recunoscut și relatat că "a sustras mijloace bănești în mărime de 5100 lei".

38. *Obiectul juridic* special al infracțiunii prevăzute de art. 186 alin.(2) Cod penal, îl constituie relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile.

39. În sensul normei de drept prevăzută la art.21 alin.(1) și (2) din Codul penal, *subiectul* infracțiunii prevăzute de art. 186 din Codul penal, este persoana fizică care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 14 ani, condiție întrunită în speță.

40. Se reține în context că, probele administrate la cauza penală atestă vinovăția inculpatului Mantea Timofei, inclusiv confirmă în acțiunile acestuia elementele infracțiunii de furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin pătrundere. Mantea Timofei în ședința de judecată a confirmat faptul că purtea la el o șurubelniță cu ajutorul căreia a deschis ușa de la intrare în magazinul SRL,,Birovits,,.

41. Pe linia de concluzii cu privire la vinovăția inculpatului în săvârșirea faptei criminale constatate, prin determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală specială, faptele reținute în sarcina inculpatului Mantea Timofei se califică în modul următor: în baza art. 186 alin. (2), lit. c) Cod penal: „*furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin pătrundere în locuință sau alt loc de depozitare*".

42. În acest context instanța de judecată precizează că art. 6 al Convenției obligă instanțele să-și argumenteze deciziile luate. Această obligație nu poate fi înțeleasă în sensul că ele trebuie să răspundă în mod detaliat la fiecare argument al părților procesului. Obligația de motivare a deciziilor variază în funcție de natura acestora.

Cu privire la pedeapsă:

43. Circumstanțe atenuante în conformitate cu prevederile art.76 Cod penal, în privința inculpatului Mantea Timofei, la judecarea cauzei penale nu au fost stabilite.

44. Totodată, instanța de judecată reține că Mantea Timofei a comis infracțiunea în prezența circumstanței agravante prevăzute de art. 77 alin.(1) lit.a) din Codul penal „*săvîrşirea infracţiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracţiuni similare sau pentru alte fapte care au relevanţă pentru cauză*" or, prin prin Sentința Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani din 17 mai 2024, acesta a fost condamnat în baza art. 192^1 alin. (2) lit.a) (2 episoade infracționale), art. 186 alin. (2) lit.b), c), d), art. 186 alin. (2) lit.b), c), d) (2 episoade infracționale) Codul penal iar prin aplicarea prevederilor art.84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor stabilite, fiindu-i stabilit lui Mantea Timofei, pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani și 6 (șase) luni cu executarea pedepsei conform art. 72 alin. (3) Cod penal în penitenciar de tip semiînchis și conform art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, la pedeapsa stabilită lui Mantea Timofei prin prezenta sentință, fiindu-i cumulat parțial pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 16.01.2024, stabilindu-i pedeapsă

definitivă sub formă de închisoare pe termen de 8 (opt) ani , cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

45. Concomitent, temeiuri pentru liberarea inculpatului Mantea Timofei de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal nu au fost stabilite.

46. De către acuzatorul de stat Daniela Buinovski, în dezbaterile judiciare a fost solicitată recunoașterea inculpatului Mantea Timofei vinovat de săvârșirea infracțiunii incriminate în baza art. 186 alin. (2) lit. c) din Codul penal şi să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 1 an în penitenciar de tip închis, prin aplicarea prevederilor art.84 alin.(4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial a pedepselor, la pedeapsa stabilită prin prezenta sentință de adăugat parțial pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani din 17.05.2024, prin care a fost condamnat la 8 ani închisoare, a-i stabili definitiv pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani și 8 luni.

47. Apărătorul Șaban Viorel care acţionează în interesele inculpatului Mantea Timofei, în dezbaterile judiciare a solicitat aplicarea unei pedepse non-privative de libertate.

48. Inculpatul Mantea Timofei, în ultimul cuvânt a reiterat poziţia avocatului său, menționând că regretă cele întâmplate.

49. Prin urmare, instanța de judecată accentuează că pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală şi individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială. Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracţiunii săvârşite. Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârşire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce. Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracţiunii săvârşite, se stabileşte având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situaţia materială, familială sau socială, prezenţa sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârşirea infracţiunii, deci este vorba de personalitatea infractorului.

50. În condițiile art. 61 alin. (2) Cod penal, pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

51. Conform art. 8 Cod penal, caracterul infracţional al faptei şi pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârşirii faptei.

52. Reieșind din faptul că, inculpatul vina a recunoscut, a declarat prin înscris autentic,

anexat la materialele cauzei că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu, a solicitat judecarea cauzei penale pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală nu a solicitat administrarea unor noi probe, pedeapsa urmează a fi stabilită cu aplicarea prevederilor art. 80^1 Cod penal, care prevede că, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

53. Potrivit art. 75 alin. (1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvîrşirea unei infracțiuni, i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a codului penal.

54. *Astfel, instanța reține că infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal, se pedepsește cu amendă în mărime de la 650 la 1350 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 4 ani.*

55. Prin urmare, aplicând prevederile art. 80^1 alin. (1) Cod penal, prin reducerea cu o pătrime a limitelor minime și maxime, instanța de judecată stabilește noile limite minime și maxime a pedepsei prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal cu care va opera la stabilirea pedepsei, și anume, cu închisoare de la 3 luni până la 3 ani.

56. La stabilirea sancțiunii instanța va ține cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei stipulate la art. 75 Cod penal, anume, limitele speciale ale pedepsei prevăzute, gravitatea infracțiunii săvârșite, care se califică de art. 16 alin. (3) Cod penal, ca infracțiune mai puțin gravă, de forma vinovăției comiterii acesteia prin intenție, dar şi de reducerea limitelor de pedeapsă prevăzute de lege, în conformitate cu art. 80^1 alin. (1) Cod penal, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de circumstanțele cauzei legate de scopul şi motivele faptei, de comportamentul inculpatului în timpul și după consumarea infracțiunii.

57. Conform art. 61 alin. (2) Cod penal, pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

58. Respectiv, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Reieșind din circumstanțele cazului, anume, că inculpatul Mantea Timofei a recunoscut vina, judecarea cauzei a avut loc în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, conform art. 364^1 Cod de

procedură penală, căința sinceră, nu este angajat oficial în câmpul muncii fapt ce denotă că nu are un salariu stabil, are antecedente penale nestinse, fiind anterior atras la răspundere penală în baza aceleiași componențe de infracțiune și faptul că infracțiunile comise fac parte din categoria celor mai puțin grave, ținând cont de scopul pedepsei penale, instanța de judecată consideră rațional de aplicat față de Mantea Timofei - în baza art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

59. În aceste condiţii, instanţa reţine că potrivit art. 84 alin. (4) din Codul penal, conform prevederilor alin.(1)–(3) se stabileşte pedeapsa şi în cazul în care, după pronunţarea sentinţei, se constată că persoana condamnată este vinovată şi de comiterea unei alte infracţiuni săvîrşite înainte de pronunţarea sentinţei în prima cauză. În acest caz, în termenul pedepsei se include durata pedepsei executate, complet sau parţial, în baza primei sentinţe.

60. În această ordine de idei, la stabilirea pedepsei lui Mantea Timofei , urmează a fi aplicat parțial și pedeapsa stabilită la 17 mai 2024 de Judecătorie Chișinău sediul Buiucani prin care Mantea Timofei a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 192/1 alin.2 lit.a, 186 alin.2 lit.b, c, d, 186 alin.2 lit.b,c,d Cod penal, potrivit art. 84 alin.1 Cod penal, și art. 84 alin.4 Cod penal fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

61. Cu referire la solicitarea apărătorului de ai aplica inculpatului o pedeapsă nonprivativă de libertate, instanța reține personalitatea şi tendinţa inculpatului Mantea Timofei de a comite infracţiuni în timp, care a devenit unica îndeletnicire pentru dânsul, astfel consideră că stabilirea unei pedepse alternative, non-privative de libertate cu suspendarea condiționată a pedepsei confrom art.90 Cod penal, nu este suficientă pentru atingerea scopurilor pedepsei penale de prevenţie generală şi prevenţie specială, iar stabilirea unei pedepse, în privinţa unei persoane, care anterior a fost condamnată în repetate rânduri, inclusiv, pentru infracţiuni similare, dar a continuat activitatea criminală, în opinia instanţei de judecată nu-şi va atinge scopul de corectare şi reeducare a acestuia, din care motiv în privinţa lui Mantea Timofei este necesară aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare.

Cu privire la măsura preventivă:

62. Instanța reține, că în conformitate cu art. 395, alin. (1), pct. 5) din Codul de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare instanța urmează să se expună și asupra măsurii preventive ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

63. În contextul dezbaterilor judiciare, procurorul nu s-a expus pe marginea aplicării sau menţinerii măsurilor preventive în privinţa inculpatului.

64. Astfel, instanţa relevă că conform art. 329 alin. (1) din Codul de procedură penală, la judecarea cauzei, instanţa, din oficiu sau la cererea părţilor şi ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună aplicarea, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.

65. Instanţa constată că potrivit art. 175 alin. (1) şi (2) din Codul de procedură penală, constituie măsuri preventive măsurile cu caracter de constrângere orientate în scopul asigurării de către instanţă a executării sentinţei.

66. În conformitate cu prevederile art.176 din Codul de procedură penală, măsurile preventive pot fi aplicate de către procuror, din oficiu ori la propunerea organului de urmărire penală, sau, după caz, de către instanța de judecată numai în cazurile în care există suficiente temeiuri rezonabile, susținute prin probe, de a presupune că bănuitul, învinuitul, inculpatul ar putea să se ascundă de organul de urmărire penală sau de instanță, să exercite presiune asupra martorilor, să nimicească sau să deterioreze mijloacele de probă sau să împiedice într-un alt mod stabilirea adevărului în procesul penal, să săvârşească alte infracțiuni ori că punerea în libertate a acestuia va cauza dezordine publică.

67. Aşadar, instanţa consideră la moment imposibilă aplicarea faţă de Mantea Timofei a unei măsuri preventive mai blânde, pentru a exclude posibilitatea de a fi prejudiciat cursul normal al executării sentinţei cu închisoare, constatând prezenţa circumstanţelor excepţionale, care determină necesitatea aplicării măsurii preventive arestul preventiv, or inculpatul poate fi direct predispus spre spre eschivarea de la executarea pedepsei.

68. Instanţa de judecată reţine că, în cazul dat, menţinând măsura preventivă sub formă de arest până la rămânerea definitivă a sentinţei, nu mai poate fi încălcat nici drepturile la libertate şi siguranţă, prevăzute de art. 5 al Convenţiei, iar privarea de libertate a ultimului este justificată, întemeiată şi necesară într-o societate democratică şi urmăreşte un scop legal, deoarece are ca scop împiedicarea acestuia de a se ascunde de organele de drept, să comită alte infracţiuni şi să se asigure executarea sentinţei, fiind astfel respectat principiul proporţionalităţii între dreptul la libertate, garantat de lege şi necesitatea aplicării arestului preventiv.

69. Relevant, în acest sens este Hotărârea Savca împotriva Republica Moldova, unde Curtea Europeană a respins pretențiile reclamantului invocate în temeiul articolului 5 § 1 din Convenție privind deținerea sa ilegală după pronunțarea sentinței de condamnare de instanța de fond, reamintind că detenția preventivă se încheie în momentul în care persoana deținută este eliberată și/sau îi este stabilită pedeapsa, fie

și de către o instanţă de fond (a se vedea Wemhoff împotriva Germaniei, § 9; Labita împotriva Italiei [MC], hotărârea din 6 aprilie 2000, § 147; Kalashnikov împotriva Federaţiei Ruse, hotărârea din 15 iulie 2002, § 110; Solmaz împotriva Turciei, hotărârea din 16 ianuarie 2007, §§ 23-24).

70. În aceste circumstanţe, instanţa consideră că suntem în prezenţa cazului în care este o necesitate absolută de a aplica măsura preventivă sub formă de arest preventiv faţă de inculpatul Mantea Timofei, deoarece doar această măsură preventivă este reală şi efectivă în cazul dat şi va asigura comportamentul respectiv al acesteia pentru executarea sentinţei emise.

Cu privire la mijloacele materiale de probă

71. Cu referire la prevederile art. 161-162, art.385 alin.(1) pct.13, art.397 pct. 3) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată hotărăște chestiunea cu privire la mijloacele materiale de probă.

72. La caz, instanța de judecată reține că prin ordonanța ofiţerului de urmărire penală al IP Rîșcani a DP mun. Chişinău Bogdan-Petru Tanas din 10.11.2022 (f.d.41), a fost recunoscut în calitate de mijloc material de probă şi anexat la materialele cauzei penale un CD-R cu imagini video de la locul comiterii infracțiunii, stocată pe un disc DVD de culoare albă.

73. Potrivit art. 162 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală documentele care constituie corpuri delicte rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate, iar din conţinutul prevederilor art. 157 alin. (1) din Codul de procedură penală denotă că constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc.) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sunt expuse ori adeverite circumstanțe care au importanță pentru cauză.

74. Subsecvent, art. 157 alin. (2) din Codul de procedură penală stipulează că documentele se anexează, prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței, la materialele dosarului şi se păstrează atâta timp cât se păstrează dosarul respectiv. În cazul în care documentele în original sunt necesare pentru evidență, rapoarte sau în alte scopuri legale, acestea pot fi restituite deținătorilor, dacă este posibil fără a afecta cauza, copiile de pe acestea păstrându-se în dosar.

75. Elucidând cele expuse supra, se concluzionează că, la materialele cauzei penale mijlocul material de probă enunţate anterior, se păstrează în original, păstrarea căruia este permisă de norma de drept și necesară reieșind din circumstanțele de fapt și drept depistate în cadrul ședinței de judecată, precum şi au fost administrate legal şi corespunzător în cadrul urmăririi penale şi a cercetării judecătorești.

76. Respectiv, în urma celor expuse, în temeiul art. 162 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanța de judecată concluzionează că suportul informaţional descris mai sus, urmează să rămână la materialele cauzei penale pe toată perioada păstrării sale.

Cu referire la cheltuielile judiciare.

77. Cu privire la cheltuielile judiciare, instanța de judecată reține, că acuzatorul de stat în dezbateri judiciare a solicitat înacasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciar în sumă de 1078 lei.

78. Partea apărării nu s-a expus pe marginea acestui subiect în cadrul dezbaterilor judiciare.

79. Conform art. 229 alin.(1), (2) și (3) Cod procedură penală, cheltuielile judiciare sînt suportate de condamnat sau sânt trecute în contul statului. Instanța de judecată *poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare*, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci cînd aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare. Instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.

80. Potrivit prevederilor art. 227 alin. (1) Cod procedură penală cheltuieli judiciare sânt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal.

81. Potrivit alin.(3) a aceleiași norme, cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate. Alineatul (3) a normei indicate este o normă generală și nu obligă statul să suporte cheltuielile, ci doar să le achite la momentul necesar pentru a facilita operativitatea acțiunilor organului de urmărire penală și pentru a nu condiționa termenul rezonabil prin încasarea cheltuielilor judiciare de la părțile în proces.

82. Conform prevederilor art. 143 din Codul de procedură penală, se statuează că un caz când efectuarea expertizei este obligatorie se determină în situația când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză.

83. Astfel, ținând cont de faptul că alin. (2) al art. 143 din Codul de procedură penală a fost abrogat prin Legea pentru modificarea si completarea unor acte legislative nr.

316, potrivit căruia „Plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat”, solicitarea procurorului cu privire la încasarea de la inculpatul Mantea Timofei, în beneficiul statului, a cheltuielilor judiciare în mărime 1078 lei cu titlu de cheltuieli suportate pentru efectuarea expertizei psihiatrico-legală în privința inculpatului, este considerată de instanță ca întemeiată și va fi admisă.

84. Instanța mai remarcă că cheltuielile judiciare în mărime 1078 lei au fost probate prin scrisoarea autentică semnată de instituția de expertiză (f.d.72).

85. În circumstanțele specifice cauzei date, instanța a luat în considerare și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, în condiția neadmiterii încasării unor cheltuieli de judecată prea mari din contul inculpatului *(cauzele Kreuz împotriva Poloniei (nr. 1), §§ 60-67; Podbielski şi PPU Polpure împotriva Poloniei, §§ 65-66; Weissman şi alţii împotriva României, § 42 și a contrario Reuther împotriva Germaniei (dec.))*, precum și faptul că partea care a câștigat procesul nu va putea obține rambursarea unor cheltuieli decât în măsura în care se constată realitatea, necesitatea și caracterul lor rezonabil *(cauza Costin versus România, hotărârea din 26 mai 2005; cauza Străin și alții versus România, hotărârea din 21 iulie 2005; cauza Petre versus România, hotărârea din 27 iulie 2006, etc.)*.

Cu privire la acțiunea civilă:

86. În conformitate cu art. 219 alin. (1) Cod procedură penală, acțiunea civilă în procesul penal se intentează prin depunerea unei cereri, adresate procurorului sau instanței de judecată, de către persoanele fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale sau morale nemijlocit prin fapta (acțiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia.

87. Referitor la prezenta speță ținând cont de faptul că părții vătămate SRL „Birovits” în rezultatul acțiunilor lui Mantea Timofei i-a fost cauzat un prejudiciu material în mărime de 5386 lei prin sustragerea mijloacelor bănești respective, aceasta în cadrul urmăririi penale a fost recunoscută în calitate de parte civilă, astfel prejudiciul material cauzat nu a fost recuperat, suma dată urmează a fi încasată de la inculpat în beneficiul părților vătămate, mai mult ca atât în cadrul ședinței de judecată acesta a menționat că este de acord să restituie prejudiciul cauzat.

88. În conformitate cu prevederile art. art. 7, 16, 61, 70, 72, 75, 77, 84 alin.4, 80^1 Cod penal, art. art. 338-341, 364^1 , 382, 384, 385, 389, 392-395, 397, 400-402, 405 Cod de procedură penală, instanţa de judecată,

hotărăște:

Se recunoaşte *Mantea Timofei *****,* vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c) din Codul penal, aplicându-i în baza acestei Legi, în colaborare

cu prevederile art. 80/1 Cod penal, pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen 1(un) an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art.84 alin. (4) Cod penal, la pedeapsa aplicată lui *Mantea Timofei* ***** prin prezenta sentință, se cumulează parțial pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Chișinău sediul, Buiucani din 17 mai 2024, stabilindu-i lui *Mantea Timofei* ***** pedeapsa definitivă spre executare sub formă de închisoare pe un termen de 8 (opt) ani și 6 (șase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei în privința lui *Mantea Timofei* ***** se va calcula din momentul pronunțării prezentei sentințe 26 iulie 2024, computînd în termenul de executare a pedepsei, partea executată a pedepsei aplicate prin sentința Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani din 17 mai 2024.

Până la data când sentința va deveni definitivă, se aplică în privința lui *Mantea Timofei* ***** măsura preventivă – arestul preventiv, în scopul asigurării executării sentinței.

Se încasează de la *Mantea Timofei* ***** în beneficiului statului mijloace băneşti în sumă de 1078 (*o mie șaptezeci și opt*) lei, cu titlu de cheltuieli judiciare suportate pentru efectuarea expertizei psihiatrico-legală din 23.01.2023.

Se încasează de la *Mantea Timofei* ***** în beneficiul lui SRL „Birovits” cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracţiune, mijloace băneşti în sumă de 5386 (*cinci mii trei sute optzeci și șase*) lei.

Sentinţa este cu drept de atac în ordine de recurs la Curtea de Apel Chişinău în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău *(sediul Buiucani)*, din momentul pronunțării integrale a acesteia.

Președintele ședinței,

Judecător ***Liudmila Beșliu***